

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
osoba odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-95-14/2-ES

Datum: 13. maj 2010.

Original: engleski

PREDSJEDNIK MEĐUNARODNOG SUDA

Rješava: sudija Patrick Robinson, predsjednik

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 13. maja 2010.

TUŽILAC

protiv

DARIJA KORDIĆA

JAVNO

**ODLUKA PREDSJEDNIKA PO MOLBI ZA POMILOVANJE ILI
UBLAŽAVANJE KAZNE DARIJA KORDIĆA**

Tužilaštvo:
g. Serge Brammertz

Republika Austrija

g. Dario Kordić

1. Austrijske vlasti su obavijestile Međunarodni sud za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. (dalje u tekstu: Međunarodni sud) da g. Dario Kordić prema austrijskom Krivičnom zakonu i Zakonu o izvršavanju kazne ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu.

I. Kontekst

2. Dana 4. februara 2010., Sekretarijat me informisao o obavještenju koje je primio od Ambasade Republike Austrije, u skladu sa članom 28 Statuta Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Statut), pravilom 123 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik) i paragrafom 1 Uputstva za rad prilikom rješavanja po molbama za pomilovanje, ublažavanje kazne i prijevremeno puštanje na slobodu osoba koje je osudio Međunarodni sud (dalje u tekstu: Uputstvo).¹ U tom obavještenju se kaže da je g. Kordić prema austrijskim zakonima ispunio uslove za prijevremeno puštanje na slobodu 6. aprila 2010., nakon što je izdržao polovinu svoje zatvorske kazne.² U tom obavještenju se takođe kaže da je upravnik Kaznionice Graz-Karlau Saveznom ministarstvu pravosuđa Republike Austrije podnio zahtjev za razmatranje prijevremenog puštanja g. Kordića na slobodu, kao i da on daje preporuku za prijevremeno puštanje g. Kordića na slobodu.³

3. Sekretar mi je 11. marta 2010., u skladu s paragrafom 3(b) Uputstva, dostavio izvještaje upravnika i Psihološke službe Kaznionice Graz-Karlau, kao i dijelove Krivičnog zakona Republike Austrije (član 46 *Strafgesetzbuch*) i Zakona o izvršavanju kazne (član 152 *Strafvollzugsgesetz*), koje je Ambasada Republike Austrije dostavila Sekretarijatu.⁴

---

¹ IT/146/Rev.2, 1. septembar 2009.

² Memorandum Sekretarijata upućen predsjedniku, 4. februar 2010. godine (dalje u tekstu: Memorandum od 4. februara 2010.).

³ Memorandum od 4. februara 2010. (dopis Ambasade Republike Austrije, 27. januar 2010.; izvještaj upravnika Kaznionice Graz-Karlau, 15. decembar 2009.)

⁴ Memorandum Sekretarijata upućen predsjedniku, 11. mart 2010. (dalje u tekstu: Memorandum od 11. marta 2010.) (dopis Ambasade Republike Austrije, 18. februar 2010.; izvještaj upravnika Kaznionice Graz-Karlau, 17. februar 2010.; izvještaj Psihološke službe Kaznionice Graz-Karlau, 17. februar 2010.)

4. Dana 11. marta 2010., Sekretarijat mi je dostavio i izvještaj tužilaštva o saradnji g. Kordića s Tužilaštvom, u skladu sa paragrafom 3(C) Uputstva.⁵

5. Sav gorenavedeni materijal dostavljen je g. Kordiću, koji je rekao da nema komentara i da ne želi ništa dodati.⁶

II. Postupak na Međunarodnom sudu

6. Prvobitna optužnica protiv g. Kordića, Marija Čerkeza i još četvorice suoptuženih, podignuta je 10. novembra 1995. godine.⁷ Dana 30. septembra 1998. godine, potvrđena je izmijenjena optužnica protiv g. Kordića i g. Čerkeza (dalje u tekstu: Optužnica).⁸ U Optužnici se u dvadeset dvije tačke navodi da je g. Kordić, kao politički vođa bosanskih Hrvata u centralnoj Bosni, počinio teške povrede Ženevskih konvencija, kršenja zakona i običaja ratovanja i zločine protiv čovječnosti.⁹ U Optužnici se navodi da je g. Kordić, od novembra 1991. približno do marta 1994. godine, bio uticajan i značajan učesnik političko-vojne kampanje progona, etničkog čišćenja, znatnog smanjivanja broja i pokoravanja muslimanskog stanovništva u Bosni i Hercegovini.¹⁰ U Optužnici se takođe navodi da je g. Kordić "javno promicao ciljeve kampanje te je ohrabrivao i poticao međunacionalnu mržnju, razdor i nepovjerenje koji su služili njezinim ciljevima".¹¹ Gospodin Kordić se dobrovoljno predao Međunarodnom sudu 6. oktobra 1997. godine i negativno se izjasnio o krivici 8. oktobra 1997. godine.¹²

7. U Presudi od 26. februara 2001., Pretresno vijeće je g. Kordiću izreklo osuđujuću presudu po dvanaest tačaka Optužnice za ubistvo, nehumana djela, zatvaranje i progone

---

⁵ Memorandum od 11. marta 2010. godine.

⁶ Memorandum Sekretarijata upućen predsjedniku, 4. maj 2010.

⁷ *Tužilac protiv Darija Kordića, Tihofila (zvanog Tihomir) Blaškića, Marija Čerkeza, Ivana Šantića, Pere Skopljaka i Zlatka Aleksovskog*, predmet br. IT-17-95-14-1, Optužnica, 10. novembar 1995. godine.

⁸ *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-PT, Izmijenjena i dopunjena optužnica, 30. septembar 1998. godine (dalje u tekstu: Optužnica).

⁹ Optužnica, par. 36-58.

¹⁰ Optužnica, par. 9-10, 25-26.

¹¹ Optužnica, par. 25.

¹² *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-T, Presuda, 26. februar 2001., par. 2 (dalje u tekstu: Prvostepena presuda).

na političkoj, rasnoj ili vjerskoj osnovi, kao zločine protiv čovječnosti; za hotimično lišavanje života, nečovječno postupanje i protivpravno zatočenje civila, kao teške povrede Ženevskih konvencija; i za protivpravne napade na civile i civilne objekte, bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, pljačkanje javne ili privatne imovine, uništavanje ili hotimično nanošenje štete ustanovama namijenjenim religiji ili obrazovanju, kao kršenja zakona i običaja ratovanja.¹³ Gospodinu Kordiću je izrečena zatvorska kazna u trajanju od 25 godina, a u ukupno trajanje kazne uračunato je vrijeme koje je proveo u pritvoru od 6. oktobra 1997. godine.¹⁴

8. Dana 17. decembra 2004., Žalbeno vijeće je poništilo dio osuđujućih presuda koje su izrečene g. Kordiću, ali je najveći broj osuđujućih presuda potvrdilo. Dio poništenih osuđujućih presuda odnosi se na optužbe u vezi s konkretnim lokacijama, ali Žalbeno vijeće nije g. Kordića oslobodilo ni po jednoj materijalnoj tački Optužnice.¹⁵

9. Dana 12. maja 2006., g. Kordić je premješten u Austriju na izdržavanje ostatka kazne.¹⁶

III. Diskusija

10. Prema članu 28 Statuta, ako prema važećim pravnim propisima države u kojoj osuđenik izdržava kaznu zatvora on ima pravo na pomilovanje ili ublažavanje kazne, ta država mora o tome obavijestiti Međunarodni sud, a predsjednik Međunarodnog suda, nakon što se posavjetuje sa sudijama donosi odluku na temelju interesa pravde i opštih pravnih načela. U pravilu 123 Pravilnika se ponavlja sadržaj člana 28 Statuta, a u pravilu 124 Pravilnika stoji da predsjednik, na osnovu tog obavještenja i poslije savjetovanja sa

---

¹³ Prvostepena presuda, str. 305-308.

¹⁴ Prvostepena presuda, par. 854, str. 309.

¹⁵ *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-A, Presuda, 17. decembar 2004. (dalje u tekstu: Drugostepena presuda), par. 1067.

¹⁶ *Tužilac protiv Darija Kordića i Marija Čerkeza*, predmet br. IT-95-14/2-ES, Nalog kojim se određuje država u kojoj će Dario Kordić izdržavati kaznu zatvora, 12. maj 2006. Objelodanjena putem Naloga o povlačenju povjerljivog statusa Naloga kojim se određuje država u kojoj će Dario Kordić izdržavati kaznu zatvora, 30. januar 2008.

članovima Kolegija i svim stalnim sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu i koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda, odlučuje da li je primjereno osuđenog pomilovati ili mu ublažiti kaznu. Pravilom 125 Pravilnika je predviđeno da predsjednik, prilikom odlučivanja, između ostalog, uzima u obzir težinu krivičnog djela ili krivičnih djela za koje je zatvorenik osuđen, postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, u kolikoj mjeri je zatvorenik pokazao da se rehabilitovao, kao i eventualnu značajnu saradnju zatvorenika s tužilaštvom.

11. Pri odlučivanju da li je pomilovanje ili ublažavanje kazne primjereno, savjetovao sam se s članovima Kolegija i sudijama Vijeća koje je izreklo kaznu i koje su još uvijek sudije Međunarodnog suda.

12. U vezi s periodom koje je g. Kordić proveo u zatvoru, u obavještenju Ambasade Republike Austrije Sekretarijatu kaže se sljedeće:

[...] Gospodin Dario Kordić, koji trenutno izdržava kaznu u Austriji, steći će uslove za uslovno puštanje na slobodu prema austrijskim zakonima 6. aprila 2010. godine, nakon što izdrži jednu polovinu zatvorske kazne koja mu je izrečena.

U članu 46(1) i (2) austrijskog Krivičnog zakona (*Strafgesetzbuch*) kaže se sljedeće:

Član 46(1) – Kada je izdržao polovinu zatvorske kazne koja mu je izrečena ili određena pomilovanjem, ili polovinu onog dijela kazne čijeg izdržavanja nije bio uslovno oslobođen, u trajanju od najmanje tri mjeseca, zatvorenik može biti oslobođen izdržavanja ostatka kazne i može se odrediti period uslovnog otpusta s nadzorom, čim bude moguće pretpostaviti, u pogledu učinka mjera predviđenih u [članovima] 50 do 52, da ne postoji veća vjerovatnoća da će zatvorenik počiniti krivična djela nego u slučaju da izdrži i ostatak kazne.

Član 46(2) – Ako je zatvorenik izdržao polovinu kazne, ali još nije izdržao dvije trećine kazne, ne može mu se odobriti uslovni otpust, čak i ako ispunjava uslove iz paragafa 1, u slučaju da je, s obzirom na težinu krivičnih djela koja je počinio, iznimno potrebno da on izdrži punu kaznu kako bi se drugi spriječili da počine krivična djela.

13. Gospodin Kordić je izdržao više od jedne polovine svoje kazne, zbog čega ispunjava uslove za prijevremeno puštanje na slobodu prema austrijskim nacionalnim zakonima. Međutim, većina osoba koje je osudio Međunarodni sud izdržava kaznu u

zemljama gdje stiču uvjete za prijevremeno puštanje na slobodu tek nakon što izdrže dvije trećine kazne. Stoga, uzimajući u obzir postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji koji su ispunjavali uvjete za prijevremeno puštanje na slobodu, smatram da dio kazne koji je g. Kordić izdržao za svoja krivična djela nije argument u prilog njegovom prijevremenom puštanju na slobodu.

14. Napominjem da će g. Kordić izdržati dvije trećine svoje kazne približno 6. juna 2014. godine.

15. Što se tiče težine krivičnih djela g. Kordića, smatram informativnim sljedeći citat iz Prvostepene presude (fusnote su izostavljene):

Obojica optuženih [g. Kordić i g. Čerkez] proglašeni su krivima za brojna krivična djela. Međutim, sva ona proizlaze iz iste zajedničke nakane koja je dovela do progona i "etničkog čišćenja" bosanskih Muslimana Lašvanske doline i okolnih područja. To je dovelo do ustrajne kampanje u kojoj su napadana brojna sela i gradovi, s okrutnošću i divljaštvom i pri čemu se nije pravila razlika s obzirom na dob žrtava: mladi i stari jednako su ubijani i protjerivani, a njihove kuće paljene. Konačni broj mrtvih možda se nikad neće znati, ali radi se o stotinama i o hiljadama protjeranih. Krivična djela na ovom stepenu barbarstva ne mogu biti teža i oni koji su u njima učestvovali moraju očekivati kazne primjerene težine koje će pokazati zgražanje međunarodne zajednice.¹⁷

16. Isto tako, smatram informativnim spisak krivičnih djela za koja je g. Kordiću izrečena osuđujuća kazna, po Presudi Žalbenog vijeća:

a) u Busovači – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; protivpravni napadi na civile, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; protivpravni napad na civilne objekte, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti; hotimično lišavanje života, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja; i pljačkanje javne ili privatne imovine, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja;

b) Večeriska/ Donja Večeriska – progoni, kao krivično djelo protiv čovječnosti; protivpravni napad na civilne objekte, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; i bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja.

---

¹⁷ Prvostepena presuda, par. 852.

c) Ahmići – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; protivpravni napad na civile, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; protivpravni napad na civilne objekte, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti; hotimično lišavanje života, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; nehumana djela, kao zločin protiv čovječnosti; nečovječno postupanje, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; pljačkanje javne ili privatne imovine, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; i uništavanje ili hotimičnog nanošenja štete ustanovama namijenjenim religiji ili obrazovanju, kao kršenje zakona i običaja ratovanja;

d) Nadioci i Pirići – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; protivpravni napad na civile, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti; i hotimično lišavanje života, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine;

e) Šantići – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; protivpravni napad na civile, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; protivpravni napad na civilne objekte, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti; hotimično lišavanje života, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; i bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja;

f) Rotilj – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; protivpravni napad na civile, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti; hotimično lišavanje života, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; nehumana djela, kao zločin protiv čovječnosti; nečovječno postupanje, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; pljačkanje javne ili privatne imovine, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja; zatvaranje, kao zločin protiv čovječnosti; i protivpravno zatočenje civila, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine;

g) Han-Ploča—Grahovci – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti; hotimično lišavanje života, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; pljačkanje javne ili privatne imovine, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja; i uništavanje ili hotimičnog nanošenja štete ustanovama namijenjenim religiji ili obrazovanju, kao kršenje zakona i običaja ratovanja;

h) Tučica – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; ubistvo, kao zločin protiv čovječnosti; hotimično lišavanje života, kao teška povreda

Ženevskih konvencija iz 1949. godine; nehumana djela, kao zločin protiv čovječnosti; nečovječno postupanje, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine; bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; i pljačkanje javne ili privatne imovine, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja;

i) Kiseljak – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; zatvaranje, kao zločin protiv čovječnosti; i protivpravno zatočenje civila, kao teška povreda Ženevskih konvencija iz 1949. godine;

j) Svinjarevo – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; i bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja;

k) Gomionica – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja; i pljačkanje javne ili privatne imovine, kao kršenje zakona ili običaja ratovanja; i

l) Očehnići, Behrići, Gromiljak, Polje Višnjica i Gaćice – progoni, kao zločin protiv čovječnosti; i bezobzirno razaranje koje nije opravdano vojnom nuždom, kao kršenje zakona i običaja ratovanja.

Žalbeno vijeće je potvrdilo zatvorsku kaznu u trajanju od 25 godina izrečenu g. Kordiću, zaključivši da "slika kažnjivog ponašanja [g. Kordića] nije izmijenjena u tako značajnoj mjeri da bi intervencija Žalbenog vijeća bila opravdana ili potrebna".¹⁸

17. Krivična djela za koja je g. Kordiću izrečena osuđujuća presuda vrlo su teška, što je faktor protiv njegovog prijevremenog puštanja na slobodu.

18. U paragrafu 3(b) Uputstva kaže se da će Sekretarijat zatražiti izvještaje i primjedbe od odgovarajućih vlasti države u kojoj se izdržava kazna o vladanju osuđene osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne. U izvještaju upravnika Kaznionice od 15. decembra 2009. potvrđuje se "dobro vladanje [g. Kordića] u zatvoru, njegova stabilna ličnost i napredak [koji je ostvario] u rehabilitaciji". U novijem izvještaju od 17. februara 2010, upravnik Kaznionice je izjavio sljedeće:

Od dolaska 8. juna 2006., radi u zatvorskoj praonici. Voditelj aktivnosti je za njega rekao da je vrlo dobar radnik. Službenik koji vodi njegovo

---

¹⁸ Drugostepena presuda, str. 295-300, par. 1067.

zatvorsko odjeljenje je za njega rekao da se ponaša mirno i prilagođeno. Međutim, u zatvoru su dosad zabilježena tri prekršaja [...].

19. U vezi sa ta tri prekršaja, Kaznionica ne daje mnogo informacija: zabranjeni kontakt 2007., zabranjeni predmeti 2008. i zabranjeni predmeti i zabranjeni kontakt 2009. godine. Zabrinut sam zbog tog, kako se na prvi pogled čini, obrasca prekršaja g. Kordića tokom izdržavanja zatvorske kazne, ali u nedostatku detaljnijih podataka o prekršajima teško je ocijeniti eventualni učinak tih prekršaja na mjeru u kojoj je on pokazao da se rehabilitovao. Osim toga, uzimam u obzir da je upravnik Kaznionice, uprkos tim prekršajima, preporučio prijevremeno puštanje g. Kordića na slobodu. Za rehabilitaciju g. Kordića je važno i to da on, u slučaju da bude pušten na slobodu, planira stanovati u porodičnoj kući u Hrvatskoj i raditi kao urednik izdavačke kuće.

20. U paragrafu 3(b) Uputstva predviđa se izvještaj države u kojoj osuđena osoba izdržava kaznu u vezi sa psihičkim stanjem te osobe tokom izdržavanja zatvorske kazne, a prema paragrafu 8 Uputstva predsjednik može razmotriti sve druge informacije koje smatra relevantnim kao dopunu kriterijima iz pravila 125. Austrijski organi vlasti su dostavili jedan psihološki izvještaj u vezi s g. Kordićem tokom izdržavanja zatvorske kazne. U izvještaju Psihološke službe kaže se da je g. Kordić "susretljiv i prijateljski nastrojen", da je "stabilnog" psihičkog stanja i da nema mentalnih problema; da jasno izražava svoje misli; da ima "dobre intelektualne i komunikacijske sposobnosti"; da su njegovo "snalaženje u stvarnosti, sposobnost autorefleksije i sposobnost kontrolisanja stresa" u granicama normalnog; da je u dovoljnoj mjeri sposoban tolerisati frustraciju i obuzdati porive; kao i da je njegovo socijalno ponašanje "zadovoljavajuće". Psihološki izvještaj sadrži zaključak da "nije utvrđeno postojanje faktora rizika zbog kojih ne bi trebalo smanjiti restriktivnost uslova života u zatvoru, odnosno odobriti prijevremeno puštanje na slobodu. Ni takozvane historijske varijable ni varijable ličnosti ne pokazuju da bi osuđenik predstavljao opasnost za društvo."¹⁹ Prema podnesku Saveznog ministarstva pravosuđa, psihijatrijski izvještaji nisu dostupni jer kod g. Kordića nisu

---

¹⁹ Memorandum od 11. marta 2010. (izvještaj Psihološke službe Kaznionice Graz-Karlau, 17. februar 2010.).

uočena psihološka odstupanja i on sam nije zatražio da vidi psihijatra.²⁰ Stoga se čini da g. Kordić nema mentalnih problema, i primjećujem da Psihološka služba nije utvrdila postojanje nikakvih psiholoških ili psihijatrijskih faktora rizika zbog kojih ga ne bi trebalo prijevremeno pustiti na slobodu.

21. Smatram da, uprkos prekršajima, koje Kaznionica nije smatrala presudnim, dobro vladanje g. Kordića tokom izdržavanja zatvorske kazne, dobra prognoza Kaznionice za njegovu rehabilitaciju i njegovi planovi za zaposlenje u slučaju da mu se odobri prijevremeno puštanje na slobodu, predstavljaju dokaze o njegovoj rehabilitaciji koji govore u prilog njegovom prijevremenom puštanju na slobodu.

22. U paragrafu 3(c) Uputstva se kaže da Sekretarijat od tužioca traži da dostavi detaljan izvještaj o eventualnoj saradnji osuđene osobe sa Tužilaštvom i značaju te saradnje. Prema izvještaju tužilaštva, tužilac nije od g. Kordića tražio da saraduje i g. Kordić nije s njim saradivao.²¹ Prema tome, smatram faktor saradnje neutralnim.

23. Kada se uzme u obzir sve gore navedeno i razmotre faktori navedeni u pravilu 125 Pravilnika, vrlo velika težina njegovih krivičnih djela i, s obzirom na postupak prema zatvorenicima u sličnoj situaciji, period dosad izdržane kazne za ta krivična djela odnose prevagu u odnosu na to da je g. Kordić pokazao da se u izvjesnoj mjeri rehabilitovao. Stoga smatram da g. Kordiću ne treba odobriti prijevremeno puštanje na slobodu.

24. Napominjem da su moje kolege jedinstvene u stavu da zahtjev g. Kordića za prijevremeno puštanje na slobodu treba odbiti.

---

²⁰ Memorandum od 11. marta 2010. (podnesak Saveznog ministarstva pravosuđa Republike Austrije, 18. februar 2010.)

²¹ Memorandum od 11. marta 2010.

IV. Dispozitiv

25. Iz gorenavedenih razloga i na osnovu člana 28 Statuta, pravila 124 i 125 Pravilnika i paragrafa 8 i 11 Uputstva, ovim se ODBIJA molba Darija Kordića za prijevremeno puštanje na slobodu.

26. Sekretar se ovim UPUĆUJE da austrijske vlasti obavijesti o ovoj odluci čim to bude moguće, kao što to nalaže paragraf 11 Uputstva.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu je engleska verzija mjerodavna.

/potpis na originalu/
sudija Patrick Robinson,
predsjednik

Dana 13. maja 2010.,
U Haagu,
Nizozemska

[pečat Međunarodnog suda]